

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-136/15

**Priština,
22. novembar 2017.**

U postupku:

A. H.

Adresa ...

Vitina

žalilac

protiv:

V. P.

Vitina

tužena

Žalbena veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Beshir Islami, predsednik veća, Anna Bednarek i Erdogan Haxhibeqiri, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/245/2014 od 18. juna 2014. (spisi predmeta upisani u KAI pod brojem KPA27520), nakon zasedanja održanog dana 22. novembra 2017, donosi sledeće:

PRESUDA

- 1. Odbija se kao neosnovana žalba koju je podneo A. H. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/245/2014 od 18. juna 2014. u delu koji se tiče zahteva br. KPA27520.**

2. **Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/245/2014 od 18. juna 2014. u delu koji se tiče zahteva br. KPA27520.**

Istorijat postupka i činjenično stanje

1. Dana 9. februara 2007, V. P. (u daljem tekstu: tužena) je podnela zahetv Kosovskoja agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI) tražeći restituciju trospartene kuće (nije upisana u katastrskoj evidenciji), izgrađene 1988. na katastarskoj parceli br. 2570, površine 200m² i poslovnog prostora površine 00,04,31 ha, na mestu zvanom *ime mesta* ..., opština Vitina (u daljem tekstu: predmetna imovina). Ona je navlea da je njen suprug bio vlasnik predmetne imovine, koju trenutno koristi porodica K. V. P. je navela 14. avgust 1999. kao datum gubitka imovine.
2. Tužena je podnela KAI sledeće dokaze u prilog zahtevu:
 - fotokopiju ugovora o doživotnom izdržavanju od 30. maja 1985. koji je zaključen između D. P., u svojstvu staratelja, i njegovog oca, B. P.1, u svojstvu lica pod starateljstvom. Ugovor je ovren na Opštinskom sudu u Vitini pod brojem 381/85,
 - fotokopiju rešenja 3-351-204 od 7. oktobra 1988. koje je doneo Sekretarijat za privredu Opštine Vitina i kojim je D. P. data dozvola za izgradnju stambenog objekta na parceli br. 2570,
 - fotokopiju izvoda iz matične knjige umrlih 203-207-V iz Matične službe Vranje, gde stoji da je D. P. preminuo dana 4. avgusta 1999,
 - fotokopiju posedovnog lista br. 236 od 24. januara 2007. iz izmeštenog Katastra Opštine Vitina, ghde stoji da je katastarska parcela br. 2570 površine 00,04,31 ha upisna na ime pokojnog supruga tužene: D. P.,
 - fotokopiju rešenja o nasleđivanju od 19. marta 2007. sa Opštinskog suda u Šapcu u predmetu br. 140/7, gde stoji da su V. i B. P.1 nasledili predmetnu imovinu nakon smrti pokojnog D. P.
3. Dana 22. juna 2007, KAI je identifikovala predmetnu imovinu i utvrđeno je da je kuću zauzeo A. H. (u daljem tekstu: žalilac). Zahtev je uručen žalioocu koji je potpisao obaveštenje o učešću. Dana 4. jula 2007, žalilac je podneo odgovor na zahtev i postavio pitanje aktivne legitimacije tužene i naveo da ne traži imovinsko pravo nad predmetnom imovinom.
4. U prilog svojim navodima, žalilac je podneo sledeće:
 - fotokopiju posedovnog lista br. 236 od 22. juna 2007. iz Odeljenja za katastar i geodeziju Opštine Vitina, gde stoji da je predmetna imovina upisana na B. P.1,
 - fotokopiju sertifikata o imovinskim pravima br. 1-1041 od 4. februara 2014. iz Odeljenja za katastar i geodeziju Opštine Vitina, gde stoji da je predmetan imovina upisana na B. P.1.
5. Pisanu izjavu od 5. februara 2014. u kojoj A. H. navodi da je V. P. navela M. K. kao korisnika predmetne imovine, dok je ime njegovog oca M. H. Pored toga, ne njegov otac, već A. H. lično je počeo da koristi jedan deo poslovnog prostora koji pripada kući

koja se nalazi na predmetnoj imovini. Prema A. H., V. P. nije vlasnica predmetne imovine. Zakoniti vlasnik predmetne imovine je B. P.1 koji je preminuo. Zakoniti naslednici (još uvek živi) B. P.1 su S. P. (B.1 supruga), B. P.2 (B.1 sin) i dve B.1 kćeri, dok je D. P. preminuo. Prema A. H., V. P. nije imala pravo da podnese zahtev zato što nije aktivno legitimisana.

6. Izvršni sekretarijat KAI je pozitivno verifikovao ugovor o doživotnom izdržavanju, kao i fotokopiju posedovnog lista koji je podnela tužena.
7. Dana 18. juna 2014, KIZK je u svojoj odluci KPCC/D/R/245/2014 navela da je tužena dokazala vlasničko pravo D. P. nad predmetnom imovinom i naložila je da se imovina vrati tuženoj.
8. Dana 7. jula 2014, tužena je primila odluku. Žalilac je primio odluku dana 30. septembra 2014. Žalba je podneta dana 10. oktobra 2014.

Navodi žalioaca

9. Žalilac navodi da odluka KIZK sadrži značajne povrede materijalnog i procesnog prava i da je zasnovana na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju. Prema njemu, tužena nije imala legitimitet da podnese zahtev KAI jer njen pokojni suprug nije bio vlasnik predmetne imovine. Prema žalioacu, tužena traži restituciju predmetne imovine po osnovu dokumenata izdatih od strane paralelnih institucija Republike Srbije. Predmetna imovina je još uvek upisana na B. P.1 (D. otac – njenog pokojnog supruga). Žalilac je insistirao da su zakoniti naslednici B. P.1 S. P. (B.1 žena), B. P. (B.1 sin) i dve B.1 kćeri, dok je D. P. preminuo, a ne V. P.

Pravno obrazloženje

10. Tužena je tražila da joj se potvrdi vlasničko pravo nad predmetnom imovinom i restituciju imovine. Međutim, žalilac, koji trenutno koristi predmetnu imovinu, je postavio pitanje njene aktivne legitimacije u postupku.
11. Nakon razmatranja dokaza prikupljenih tokom postupka pred KAI, kao i sadržaja žalbe, Vrhovni sud smatra da navodi žalioaca nisu osnovani. Kao što proiozilazi iz dokumenata, V. P. je supruga sada pokojnog D. P., koji je zaključio ugovor o doživotnom izdržavanju sa B. P.1 – vlasnik predmetne imovine. U tom smislu, tužena je podnela rešenje o nasleđivanju sa nadležnog suda u mestu stanovanja u Republici Srbiji. Prema ugovoru – što žalilac nije osporio – otac B. P.1 je preneo svoja imovinska prava nad predmetnom imovinom još 1985. na pokojnog supruga tužene u zamenu za doživotno staranje i izdržavanje. KAI je pozitivno verifikovala taj dokument.
12. Prema članu 3.1 Zakona br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravog na nalog od strane Komisije za restituciju imovine ukoliko dokaže vlasničko pravo nad nepokretnom imovinom ili pravo korišćenja privatne nepokretne imovine, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, i ako trenutno ne može da ostvari takva svoja prava usled oklonosti koje su rezultat ili su proizašle iz oružanog sukoba na Kosovu koji se odigrao između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. U smislu ove odredbe, proizilazi da je

nadležnost Komisije za imovinske zahteve KAI, odnosno Vrhovnog suda, ograničena na rešavanje i postupanje po zahtevima za privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu.

13. Član 1 Administrativnog uputstva br. 2007/5 o sprovođenju Uredbe UNMIK-a 2006/50 o rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, definiše „člana porodičnog domaćinstva” na sledeći način: *„bračni drug, deca (ruđena u, ili van bračne zajednice ili usvojena) i ostale osobe koje je nosioc imovinskog prava dužan da izdržava u skladu sa važećim zakonom, ili osobe koje su dužne da izdržavaju nosioca imovinskog prava u skladu sa važećim zakonom, bez razlike na to da li osoba stanuje ili ne u imovini zajedno sa nosiocem imovinskog prava“*. Lica koja potpadaju pod definiciju „člana porodičnog domaćinstva” imaju pravo da podnesu zahtev.
14. Tužena je bila član porodičnog domaćinstva u vreme kada je vlasnik predmetne imovine preminuo, godine 1999. Godine 2007. se obratila sudu u Republici Srbiji i zatražila donošenje rešenja o nasleđivanju.
15. Sa druge strane, žalilac, u smislu imovinskih prava nad predmetom imovinom, nije dostavio dokumentaciju u prilog svojim navodima jer nije imao takva prava ni u vreme objavljivanja imovinskog zahteva, niti u vreme prvostepenog postupka.
16. Shodno navedenom, sud zaključuje da je KIZK pravilno utvrdila činjenično stanje i da je donela ispravnu odluku po ovom predmetu i utvrdila je da odluka KIZK sadrži značajne povrede materijalnog i procesnog prava.
17. Shodno navedenom i shodno članu 13.3 (c) Zakona br. 03/L-079, sud je odlučio kao što stoji u izreci presude.

Pravna pouka

Shodno članu 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršiva i ne može da se ospori redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Beshir Islami, predsednik veća

Anna Bednarek, sudija EULEX-a

Erdogan Haxhibeqiri, sudija

Timo Eljas Torkko, u svojstvu zapisničara EULEX-a